

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Fóia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru abonările pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Din Fiume.

Până unde merge volnicia guvernului magiar față de interesele naționalității din Ungaria — dacă peste tot în Ungaria mai poate fi vorba despre vre-o autonomie ca scut contra magiarisării — s'a putut vedea și din procedura lui Bánffy, ministru președinte al nostru, față de autonomia orașului Fiume.

Precum e știut, orașul Fiume s'a bucurat de óre-care autonomie față de Ungaria, întrucât nici o lege adusă de parlamentul magiar nu putea fi introdusă în Fiume fără considerarea reprezentanței orașului, locuit aproape exclusiv de italieni. Guvernele și magiarii însă încă de atunci s'au născut să facă succes, a véri în reprezentanța elemente servile și adicte lui, ca astfel să-și pótă ajunge și acolo scopurile sale șoviniste de magiarisare, și, mulțămítă volniciei ce caracterisază pe toți șovinistii magiari, în urmă le-a succes a tulbura apa și acolo de cuc în cuib străin spre a i le cloci alții, ca apoi din ele să iasă magiari veritabili, cu pinteni, ori fie chiar și perciunați. Ba le a succes a tulbura apa într'atâta, încât pe timpul când ferbea agitația febrilă pentru introducerea noulor legi politice-bisericesci, tulburătorilor de conștiința și drepturile altora le-a succes a arangia chiar demonstrațiuni în favorul acelor legi, numai ca cu atât mai mult să se pótă recomanda guvernului șovinistic magiarisator pentru a primi mai mari și mai grase óse de ros.

La început fumanii, ca să facă să înceteze luptele dintre reprezentanța și guvern, erar aplicate la óre-care concesii reciproce, dar guvernul n'a cedat nimic, astfel, că în urmă lupta a erupt pe față între apărătorii autonomiei și între slujbașii guvernului, și deșteptându-se și populațiunea conșcie de drepturile sale, a sărit în ajutoarele autonomiștilor, cari în reprezentanța comunală erau în majoritate, și au învins, respingând pretensiunile nedrepte ale guvernului.

Dar volnicia nu pentru aceea e volnicie, ca să cedeze, când scie, că are puterea fizică mai mare în mână.

Vedând guvernul, că nu-și pótă ajunge scopurile sale cu parlamentări nedemne și silă morală condamnabilă, a recurs la ultimul mijloc, la forța brachiului și a silit reprezentanța să-și dea demisiunea, ceea ce la 10 a lunei curente s'a și întâmplat, ér la 20 a publice cu dela sine putere întrarea în valóre a legilor ungueresci pentru orașul Fiume și întreg teritoriul aparținătorii jurisdicțiunii sale.

Dar pentru-ca introducerea acestor legi să nu apară atât de volnică, pare, că pentru a-și bate și joc de drepturile altora oprima cu puterea, viclul Bánffy a convocat pe fumea în pro forma la o anchetă spre a se „consulta” cu ei despre modalitățile punerii acelor legi în practică. Fumanii însă bine cunoscând tactica banffystă plină de apucături nedemne și la urmă volnică, când pe altă cale n'are șanse de reușită, nu s'au prezentat, decât unul sin-

gur, cu atât mai virtos nu, căci Bánffy declarase de mai înainte, că nu le va face nici o concesie în privința autonomiei. Astfel apoi Bánffy a declarat pur și simplu, că: așa voesc, așa poruncesc, cu legile ungueresci și-au introduse cu forța fizică în Fiume.

Procedura volnică a lui Bánffy față de autonomia fumanilor a produs indignare și consternare generală la toți ómenii drepți și binesimțitori. Numai foile maghiare iubiléză și-i ridică „patriotismul” până la ceriu, deși unele din ele, cele opoziționale se prefac a-l desaproba.

Se vede însă, că totuși se teme și Bánffy de ceea-ce a făcut, dar rămâne pe lângă faptul împlinit, și pentru a se asigura contra cetățenilor cari ar mai putea să se protejeze ori să se opună cunetei acelor legi în practică, își ține poliția și armata la îndemână.

Curat stat de polițisti și gendarmi.

Ba ce e mai mult, opoziția reprezentanței demisionate față de volnicia compliniei ale lui Bánffy în contra autonomiei orașului Fiume, unele din foile maghiare nu se sfiesc a o ascrie chiar Românilor, întrucât demisionatul primar Maylender a studiat în Cluj și astfel și-a supt de acolo dela Români „ura” față de Maghiari, tocmai pe timpul procesului Memorandumului.

Apoi mai trebuie să auzim chiar și din gura ministrului nostru de esterne vorbindu-se de agitatori de profesiune, când naționalitățile nemaghiare își ridică glasul prin presă contra volnicilor guvernatorilor maghiare șoviniste maghiarisătoare, nepermițându-și-se altă cale de a protesta contra acelor volnicii pentru nedreptățirea lor.

Curat povestea lupului cu mielul. Până când tot așa!?

Veni-va odată ziua, dice Homer, când va căde sânta cetate Ilion și cu dânsa Priam împreună cu tot poporul seu.

Aducă-și aminte guvernul magiar de acesta, căci necinstirea și vătămarea drepturilor altora, fie private ori publice, nu rămâne până în sfârșit nepedepsită.

Paris, fiul regelui troian Priam, a necinstit numai casa regelui Menelau, răpindu-i soția, pe frumoasa Elena, și a cauzat peirea întregului popor troian.

Dar când se călca în picioare drepturile publice ale unui întreg popor, ba chiar ale mai multor popóre?!

Delegațiunile austro-ungare.

Discursul contelui Agenor Goluchowski, ministru de externe.

(Urmare).

Ér acum trec la secțiunea a doua a cestiunii cretane, la fasa care a condus la conflictul dintre Turcia și Grecia.

Punctul de mănecare l'a format precum e știut aceea, că Grecia în contra demisiunii forțe, pender Grecia în forțe repetite trimis corăbii de rebel în apele cretane. Dispozițiunii acesteia a urmat debarcarea de trupe grecesci și nu mult după aceea mobilizarea armatei grecesci și concentrarea aceleia la hotarele Tesaliei.

Starea creată astfel n'a putut rămân fără efect atîtătoriu în celal tîri din Balcan

și prin urmare s'a părut a fi amenințată pacea europeană cu pericol pozitiv. Înădu șirea în embrion a pericolului deasemenea a fost la inima tuturor marilor puteri. Când constat, că tóte puterile și-au făcut datorința lor, ca să se ive ori-ce complicațiune mai mare, totuși la localizarea focului în peninsula balcanică meritul în bună parte cred a ni-l puté atribui noué și Rusiei, ca puterile cele mai deaprópe interesate în Orient.

Conlucrarea armonică a celore două cabinete de fapt a produs cele mai bune fructe. Resoluțiunea prin care ne-am exprimat de ambe părțile aceea hotărîre fermă, că nu vom suferi celorlalte state balcanice nici un fel de acțiune, ne-a fost înțeleasă la curile competente și a fost pusă la inimă.

Acésta a fost îngrijirea nu numai pentru trebuințele momentane, ci și probarea unui mijloc pentru viitoriu, care e potrivit, ca să închidă ușa dinaintea surprinderii periculoase și să le taie calea dela început pericolelor mai mari, ce ar amenința.

Din partea acésta fiind acoperite față de incidentele neplăcute, puterile și-au îndreptat acum îngrijirile ca în insula Creta să câștige teren liniștirea. În linia primă a trebuit încetată întervenirea neîndreptătită a Greciei, și paralel cu acésta a convinge populația insulei despre aceea, că Europa e decisă firm a procura garanțele pentru un viitoriu mai bun pe sema cretanilor. Dar în Atena au rămas fără efect admonițiunile cele mai ponderóse a tuturor marilor puteri.

Cedând influinței comitetelor revoluționare guvernul regretabil slab a rămas surd la tóte admonițiunile și cu o orbic fără păreche tot mai mult s'a lăsat a fi răpit în așa întreprindere nebuună, a cărei epilog s'a sfârșit înainte de vre-o câteva luni pe șesul Tesaliei.

Condusă de acea vedere corectă, că între astfel de împrejurări puterile nu se pot mulțămi cu sfătuirii, nici la jumătate de cale nu se pot opri, ba încă, interesul important al păcii europene direct îi pune de datorință intervenirea activă, ca să se de timpru înfăcările erupte, ceea-ce ar fi de strîns și pe guvernul grecesc să abdică de întreprinderea sinucigașă, — guvernul imperiului german a propus blocarea porturilor grecesci.

Proiectul însă, la care, în convingerea, că și Greciei facem un prea însemnat serviciu, ne-am alăturat dimpreună eu alte mai multe puteri, a aflat multe feluri de excepțiuni tocmai din partea aceluși guvern, care în anul trecut nu s'a putut împretini cu închiderea insulei; și cu tóte că de astădată n'a fost respins în mod necondiționat totuși primirea măsurii proiectate din partea Germaniei au legat-o de astfel de condițiuni, încât pertractările s'au prelungit până la un timp, când validitatea măsurii în urma erumperei faptice a rebelului dintre Turcia și Grecia, ar fi apărut ca o vătămare a principiului de neutralitate și astfel a devenit imposibilă.

În privința închiderei împrejur a insulei, după-cum am amintit, puterile totuși au devenit în decursul timpului, precum și în privința aceea, ca pentru susținerea ordinii, în orașele de pe mal locuite de mohamedani și creștini să se debarcheze trupe mixte, cari totodată ar fi fost chemate prin acésta a signalisa cuprinderea insulei în Europa.

La măsura acésta, adusă în conțelegere cu Turcia, și noi am luat parte, dar cu aceea excepțiune exprimată, că trupele noastre la eventualele operațiuni întreprindénde în interiorul insulei nu vor lua parte, și că și înmulțirea aceloră ulterioară este eschisă, avénd

misiunea lor strict definită, ca să păzescă asupra susținerii ordinii în stațiunile limitrofe designate lor și acolo să apere stégul nostru fălfăitor.

După aceste admirabilii corăbiilor împreunate au esnis o proclamațiune în numele puterilor, în care și au exprimat dorința ca trupele grecesci să fie retrase și pe resculați i-au provocat să se pretape de lângă promisiunea, că insulei cu susținerea suveranității sultanului sub un guvernor creștin i se va asigura cea mai estinsă autonomie.

La împlinirea acestei promisiuni și astăzi suntem gata, și că cestiunea cretană, la care voi reveni mai târziu, până acum n'a fost resolută, mai degrabă decât de acum, n'a derursul timpului, precum e acésta, că în atracțiunea alte griji, și n'a fost consultat a complica pertractarea cauzei cretane cu pertractările de pace.

Ce se ține de ceste din urmă, după pertractări îndelungate și grele în urmă a a succes a se statorni în Constantinopol așa numitele prelininare de pace.

Punctele aceste le cunoșceți deja domnilor. Correspund acesteia acelor principii fundamentale, în privința cărora puterile au fost de acord dela început, că adecă Tesalia perdută — abstragénd dela o neînsemnată regulare strategică de hotar — trebuie păstrată pe sema Greciei și că de altă parte pretensiunile îndreptățite ale Turciei învingătoare trebuie întregite pe calea contribuțiunii de rebel.

În privința celor două puncte principale n'a fost divergență de păreri. Diferențele ivite în decursul negocierilor s'au referit mai mult numai la amănuntul, adecă: la modalitățile evacuării teritoriului ocupat de turci și la o comisiune financiară controlătoare internațională înființată în Atena, a cărei datorință va fi apărarea intereselor creditorilor din străinătate, mai departe la suma ce va trebui reintorsă ca desdaunare a speselor de rebel și alte cestiuni, a căror regulare a fost încredințată ambasadorilor din Constantinopol.

Și problema aceea, mulțămítă activității unitare dezvoltate de puteri în interesul păcii comune și acelei convingeri generale, că prin concesii reciproce trebuie evitată orice neînțelegere adénc tăietóre, ori ruptură în concertul european, a aflat resolutiune norocóasă.

Concertul european! Cât de mult a fost criticat în decursul pertractărilor, cât de dubios au judecat asupra lui, cât de puțin preț au pus pe succesele ce se pot ajunge prin el!

Și totuși, domnilor, concertul a persistat la proba de foc, în măsura, că deja pótă fi caracterizat de un factor ponderos în regularea referințelor orientale.

O astfel de corporațiune, după natura ei — greș mișcătoare, spiritelor superficiale, a căror judecată e condusă numai de privire de un moment și de sentiment, le-a putut da material la observări ironice; dar istoria, care vede fazele dezvoltării în trăsături mai mari și despre acțiune s'a deprins a da opiniune numai după rezultatul final, óre-când va fi mai dréptă în judecata sa, și va ajunge la conlucsiunea, că ceea, ce s'a ajuns în cazul acesta, pótă ridica deplină pretensiune la aceea, ca să fie înșirată între cap de operele artei diplomatice.

E destul a privi la raporturile, cari au domnit la începutul noiei crise, la acele pericole nenumerate, de care fost încunjurată situațiunea, ca să aprețiam după cum se cuvine gréua pozițiune a cabinetelor și să aprețiam după deplina ei valóre acea speranță, carea solidaritatea dintre puteri și-a eluțat în interesul păcii.

Da, aceea e un succes în sensul strict al cuvântului, și este spre onoarea finei secolului al XIX-lea, ca i-a succes a proba un astfel de mijloc, care în afacerile cestiunei orientale s'a adeverit atât de puternic și care d'ora și în viitoriu între asemenea constelațiuni se va adeveri nu mai puțin salutar.

Dacă s'ar și afla defect în aceea, că concertul europen n'a putut împedea măsurarea între armele grecesci și turcesci, meritul aceleia nici decum nu se poate știrbi. Pentru-că problema lui principală nu e aceea, ca să împedea pe Greci cu toate mijlocele în întreprinderile lor nebune, în cari s'au aruncat cu o ușurătate fără exemplu, ci aceea, că dacă dela aceasta nu sunt neclintibili, puterile să fie decise, ca resbelul erupt să-l localizeze, să pună la o parte toate interesele particulare și să lucreze umăr la umăr pentru înăbușirea focului.

Dar și Grecia are deplin motiv pentru a fi recunoscătoare față de concertul europen, pentru-că fără pașirea hotărâtă și roșidară a puterilor țera nici pe departe n'ar fi scăpat cu un preț atât de ieftin în proporție de consecvențele aventurii sale, după cum statoresc punctele de pace asupra lor.

În situațiunea sa desperată Grecia fără întervenirea energetică a Europei ar fi fost lăsată la grația învingătorului. Dacă în Atena cu toate acestea se plâng cu patimă amară pentru asprimea punctelor de pace, aceasta dovedește numai o stare de natură bolnăvicioasă.

Erupțiunile acestea nu le justifică nici chiar înființarea comisiei internaționale chemate a controla venitele statului pentru depurarea datorțiilor. Dăc fără nici o basă, că măsura aceasta e umilitoare, când Grecia ar putea cugeta, că fără aceasta n'ar ajunge nici când la un împrumut, a cărui primire nu stă în strânsă legătură cu evacuarea Tesaliei. Puterile în tot cazul totul fac bucuroși, ca să fie Greciei spre ajutoriu în starea sa strimtorată. Dar țera încă trebuie să-și dea seama cu împrejurările faptice, și cu ținuta sa energetică să facă posibilă rezolvarea problemei.

(Va urma.)

Raportul com. congresuale pentru afacerile fund. Gozsdu.

(Urmare și fine.)

B. Averele fundațiunii la finea anului 1894 revădute și aprobate de Măritul Congres din 1895 prin darea de absolutoriu pe anii precedenți până la finea anului 1894 a fost 1,541.081.36,

er în anul 1895 după socotelile revădute și aprobate de Preaven. Consistoriu metropolitan a fost 1,481.239 fl. 05 cr.,

resultă deci o diferență de fl. 59.842.31.

Acastă diferență în minus între 1894 și 1895 e numai aparentă și provine din cauza cursului acțiilor dela I. cassă de pă-

trare pestană care în 1894 a fost luat cu 9200, er în 1895 cu 7900:

Averele după inventar la finea anului 1896, care ne este dat spre revizuire, face 1,832.228 fl. 89 cr.

Acastă avere cuprinde:

a) realități 3 case din Budapesta și una în Oradea-mare, după detragerea a 1% din valoarea prețului original, face fl. 297.496.90
b) În efecte 177 acții de ale

I. casse de păstrare pestane „ 1.469.100.—
c) 20 acții „Concordia“ „ 5.700.—
d) 10 sortii „Tisza“ „ 1.370.—
e) 441 acții „hazai bank“ „ 47.187.—
f) mobiliar „ 650.75
g) Bani gata cu finea a. 1896 „ 6.401.24
h) Chirii restante „ 323.—
i) Prețul viei vândute „ 4.000.—

La olaltă suma de sus. fl. 1,832.228.89

Passive.

1. Participarea d'omnei văduve Gozsdu măritată Nemeshegyi cu 3 părți la 11 acții ale I. casse de păstrare „ fl. 68.475.—

2. dtto după 200 acții ale morii „Concordia“ „ 4.275.—
3. Împrumuturi „ 173.000.—

În total „ fl. 245.750.—

Scóse din avere „ fl. 1,832.228.89

Passivele de „ 245.750.—
resultă ca avere curată „ fl. 1,586.478.89

La acest capital se adaug 3 părți din 11 acții I. cassă de păstrare și 20 acții dela m'ora „Concordia“ „ 72.750.—
și face „ fl. 1,659.228.89

Acesta este capitalul averii fundaționale cu finea anului 1896.

La această avere se ține fără a fi socotită, fiind pentru totdeauna neproductivă averea următoare

a) mausoleul. „ fl. 13068.15 cr.

b) mobile, cărți, recui site de. 4.155 —

Asemănând starea averii la finea anului 1896. „ fl. 1,659.228.89

cu starea averii la finea anului 1894, adevăcă periodul ultim, pe care congresul a dat absolutoriu „ 1,541.081.36

resultă un sporiu de „ fl. 118.147.53

eră în comparație cu 1870 când averea s'a luat în primire în suma de fl. 93.363.08 resultă dela 1870 — finea a. 1896—fl. 1.565.865.81

La acest loc se observă, că reprezentanța s'a ocupat și cu idea de a investi o parte de avere în realități în proporție mai mare, dar a amănat rezolvarea acestei până se vor plăti toate datoriile existente.

Rațiociniul anului 1896, care se supune reviziunii și aprobării acestui mărit congres, se presindă în următorul mod:

pote trăi afară din sfera invidiei, care totdeauna se acată de ea ca să o r'odă. O, Caesare, de ai ceti numai asta! Dacă nu, atunci și s'ortea merge mână în mână cu conspiratorii.

Scena IV.

O altă parte tot a acelei strade la casa lui Brutus. Apare Porcia și Lucius.

Porcia: Te rog copile, alérgă iute în senat! Nu te opăci, du-te! ce stai?

Sucius: S'aud porunca, d'omnă!

Porcia: Aș dori să-te v'ed acolo și iar aici înainte de-ați pute spune ce să faci. O statornică, stai drept lângă mine și pune un munte între inimă-mi și limbă! Eu am minte bărbătescă, dar putere femeiască. Cât e de greu un secret pentru o femeie! — Tu esti încăci?

Lucius: Dar d'omnă, ce să fac? să alerg la Capitol, alta nimic și de acolo înapoi, — mai mult nu?

Porcia: Da, adu-mi scirea: cum prosperița domnul teu, pentru că el s'a dus morbos de a acasă și bagă de s'émă ce face Caesar și cine să îndesă să lângă el, — auți copile? Ce larmă-i asta?

Lucius: Eu n'aud nimic, d'omnă!

Porcia: Te rog, ascultă mai bine. Eu am auđit un sgomot mare, ca și când s'ar lupta, adus de v'ent de cătră Capitol.

Lucius: Intradev'ér, d'omnă, eu n'aud nimic. (apare un Augur).

I. Venite „ fl. 104.170.17
Anume: 1. Chirii dela case „ 23.069.88
2. Venitul efectelor de valóre „ 74.809.—
3. Venite estraordinare „ 4.745.96
4. Restul cassei 1895 „ 1.545.33

În total suma de sus „ fl. 104.170.17

Se observă, că în venitele estraordinare se cuprind 4000 fl. întrate dela Bogdanovits Vielibald, cu care sumă se achită întréga datorie de 32.635 fl. declarându-se restul de neincassaver.

II. Erogatele „ fl. 97.768.93

Anume: a) Venitele dela acțiile dela hărțile de valóre ce compet văduvei „ fl. 4.100.—
b) contribuțiuni „ 7.285.99
c) Taxe de apaduct „ 438.74
d) Reparaturi la realități „ 1.265.16

e) Interese la împrumuturi „ 8.739.55
f) Spese administrative „ 7.508.26
g) Stipendii „ 22.873.83

Erogațiuni estraordinare
h) Depurări de datorii „ 45.000.—
i) Spese neprevădute „ 557.40

În total „ fl. 97.768.93

C) Stipendii s'au împărțit dela 1889 până în finea anului 1896 socotit în mii 139 mii; în anul când s'a împărțit mai mult 22.000 fl. er numărul studenților stipendiați și ajutoarați variază între 60 și 120.

Comisiunea deși a primit socotelile pe 1896 revădute din partea consistoriului metropolitan, totuși și-a câștigat convingerea prin esaminare de probă a unor poziții și a aflat socotelile corecte și provădute atât la întrări, cât și la eșiri cu documentele recerute.

Pe basa acestor comunicări comisiunea face următoarele propuneri:

1. Măritul congres luând la cunoscință aprobarea socoților din partea Consistoriului metropolitan pe anul 1895 și aflând corecte prin esaminare și din partea sa socoțile anului 1896, dă absolutoriu reprezentanței și comitetului fundațiunii „Gozsdu“ pe anii 1895 și 1896.

2. Congresul constată cu satisfacțiune buna grijire și chivernisire a averii fundaționale din partea reprezentanței și a comitetului fundațiunii.

3. Congresul însărcinază consistoriu metropolitan a mijloci la reprezentanță, ca încât e posibil tinerii stipendiați să cerceteze biserica Dumineca și în s'erbători și să iee fiecare parte la parastasul, ce se ține pentru fericitul fundator esercitându-se în această privință controlă cât se poate de strictă.

4. Congresul însărcinază Consistoriu metropolitan a-i face pe viitoriu un raport periodic — dela un congres la celalt — despre administrațiunea fundațiunii cu respect la esecutarea dispozițiunilor existente și la inovațiunile respectire schimbările întemplate.

5. Congresul însărcinază Consistoriu metropolitan a-i face raport special despre ținerea parastaselor pentru fericitul fundator în bisericile din eparchii, precum și despre modul, cum și în ce număr s'a răsp'ndit portretul fericitului fundator la bisericile și școlile din metropolie.

Sibiu, 8/20 Octobrie 1897.

Andrieu Ghidiu m. p., Ioan Lengher m. p.,
preș. comisiunei raportor.

Din România.

Discursul rostit de dl V. A. Urechă la festivitatea desv'elirei monumentului dela R'ésboeni, ridicat în amintirea luptei lui Stefan cel Mare contra sultanului Mahomet susținute la 26 Iulie 1476.

(Urmare și fine.)

Bine ați făcut domnilor oficeri de a gl'arifica această învingere momentană a marelui domn, căci cu acest monument d-v'ostre împr'ospetați în mintea și inima tuturor românilor marile înv'etăm'ente ce es din cele petrecute în acel loc la 26 Iulie 1476.

Acest monument va aminti dar' :

Cum românul scie să se lupte „până la m'orte“ pentru apărarea patriei, fără să-i fie teamă de numărul covârșitoriu al ostirei neamice;

Spune-va lumii acest monument, că românul poate fi învins momentan, dar' că victoria până în fine se aședă sub drapelele ostirilor sale;

Și va mai gr'af lumii române această piramidă de virtuțile mari ale femeii române, amintind cum o mamă eroică ținea după bătaia dela Valea albă învinsului său fiu:

„Mergi și strînge óste, pentru ț'era mori
Și-ți va fi morm'ntul coperit cu flori!
și cum :

„Stefan se înt'orce și din cornu-i sună
Óstea lui sdrobotă de prin v'ăi adună . . .
Lupta er' începe . . . dușmanii zdrobotiți
Cad ca niște spice de securi loviți.“

R'ésboiul dela Valea-albă are în ochii istoriei însemnătate mai mare decât cel dela Racova. Aci Stefan Vodă are în fața sa pe Mahomet II, care a hotăr'it nimic mai puțin, decât să prefacă Moldova în pașalic. Apoi aci se dă lupta durer'osă și contra domnitorului muntenesc, care neînțeleg'nd idealul mare, urmărit de domnul Moldovei, Unirea-Principatelor, fu silit să-și îns're oștenii săi alătura cu ai lui Mahomet, în contra celui care înv'ing'nd pe turci, salvă de robie tot némul românesc și Europa întregă.

Cunósceți domnilor, legenda Ciahlăului. Erau grelele ț'ile, când în Dacia Trajană năv'aleau barbarii. Românii, abandonati de metropola Roma, luptară zadarnic spre a opri și-r'oiile barbarilor. Intr'o ț'ă, spune legenda, coplesitiți de órdele mereu împr'osp'ate de barbari, coloniile lui Trajan se vedeau în nepuțință de a mai opri invasiunea acelora. De odată însă geniul națiunii strigă luptătorilor

comandă domnului, spune-i că eu sum voiósă și s'énătósă și alérgă îndată înapoi, ca să sciu ce-a đis el cătră tine.

Actul III.

Scena I.

Capitoliu. Ședința senatului O mulțime de ómeni pe strada, care conduce la Capitol; între aceia Artemidoris și augurul. Sunete de trimbiță. Caesar, Brutus, Cassius, Casca, Decius, Metellus, Trebonius, Cinna, Antonius, Lepidus, Popilius, Publius și alții.

Caesar: Acum au sosit ideile din Martie.

Augurul: Da, Caesare, dar n'au trecut.

Artemidor: Salve Caesar! Cetesce cidula asta!

Decius: Trebonius doresce, ca să cetesce rugarea această umilită la un timp potrivit.

Artemidor: Cetesce pe a mea mai întâiu, o Caesare! pentru-că a mea te privește mai deap'rope. Cetesce-o înălțate Caesare!

Caesar: Ce mă privește pe mine, voiú lăsă mai pe urmă!

Artemidor: Nu o amăna Caesare, cetesce-o îndată?

Caesar: Ce-i, e nebun omul acesta? Publius: Feri din cale m'ei!

Cassius: Ce te îndeși cu petițiuni pe strade, vino în Capitol! (Caesar intră în Capitol urmat de ceilalți; toți senatorii se scólă în picior.)

FOIȚA.

Iuliu Caesar.

Tragedie în 5 acte

de

William Shakespeare,

traducere în prosă

de

Dr. P. T.

(Urmare.)

Scena III.

O stradă lângă Capitol. Artemidorus apare c'ntind o epistolă pe s'ema lui Caesar.

Artemidorus: „Caesare, p'z'esce-te de Brutus, bagă de samă la Cassius, nu veni în apropierea lui Casca, ține un ochiu pe Cinna, nu te încrede în Treboniu, observă bine pe Metellus Cimber, Decius Brutus nu te iubesc, ai v'ătămat odată pe Ligarius. Numai un cuget au toți, și acela e în contra ta îndreptat. Dacă tu nu ești nemuritoriu, caută în jur. Increderea ta face drum la conspirațiă; de te-ar apăra puternicii Zei!“

al t'eu iubitoriu,
Artemidorus.

Acum voiescu să stau aci până trece Caesar și apoi să-i dau lui scris'orea asta. Inimă-mi bate teribil, căci virtutea nici odată nu

români: „Copii, luați toți câte o mână de țărână și o aruncați înaintea voastră”.

Din acea mână de țărână, spune legenda, s'au ridicat Carpații, cetatea de ultimă apărare a nemului românesc.

În secolul al XV legenda se schimbă: românii nu mai aruncă câte o mână de țărână, ca să ridice Ceahlăuri, ci se înalță bariere între ei și Turci. Acum Ceahlăul nerăpus este însuși Ștefan-Vodă, este eroismul ostirei sale.

Dar nimeni nu va fi făcut mai elocvente istoria războiului dela 1476, decât dta dle colonel Giosanu, cu bravii oficerii ai regimentului dtale, cari ați ridicat aici acest monument comemorativ. Oșteni, dte prin această piramidă, proclamați cu glas răsunător, eroismul marelui oștean dela 1476; cu o autoritate ce nu o poate avea istoric, profan în ale războiului, d-văstră dlor oficeri luați în față Patriei prin acest monument comemorativ și un mare legământ, acela de a bine-merita tot-d'una cu gloriosul nume de Resboeni, ce alt erou al națiunii române, Carol I, a dat regimentului d-văstre, scump talisman, care v'au îndemnat la lupta vitejescă la Plevna, și carele în timpul de pace v'a sugerat gândul să luați inițiativa ridicării acestui monument.

— Dar ce mică e această piramidă față cu măreția faptei ce are a comemora!

Nu numai pietrele megalitice pot comemora faptele eroice, pe mării eroi și bărbați și națiunilor. Cum și de altă dată am spus-o: pe o mică scândurică începe chipul mare al lui Dumnezeu: pe această piramidă începe uriașa amintire a lui Ștefan-Vodă, reprezentat aci prin medalionul datorit daltei eminentului sculptor C. Hegel. În un mic basoreliev de același artist, începe amintirea giganticei bătălii, care abia coprină este de istoria și peste amintirea căreia, ca și peste aceea a gloriosului Ștefan-Vodă cel-Mare, zadarnic se vor grămădi secolii, căci eternă va sta memoria lor pe cât va trăi suflare românească. Să eșă dar vëlul, care acopere chipul în bronz, al aceluia, care va servi de model în vitejie, regimentului de Resboeni și să strigăm: Trăiască memoria lui Ștefan-Vodă cel-Mare! Eternă memoria vitejiei dela Războeni, sub conducerea celui emul glorios al lui Ștefan-Vodă, care este Carol I Regele României!

Noutăți.

Consistoriul metropolitan. Eri Mercuri s'au terminat ședințele consistoriului nostru metropolitan.

Asesorii au plecat cătră casă, unii eri séră, alții, Babeș Mocsonyi, Gurban și Hamsea, cu trenul Sibiu-Vințul de jos-Arad, care ați s'a deschis.

* *

Popilius: Doresc să vă succedă întreprinderea de ați.

Cassius: Care întreprindere, Popilius?

Popilius: S'aușim de bine. (avanjază cătră Caesar.)

Brutus: Ce a țiș Popilius Lena?

Cassius: „Doresc să ne succedă întreprinderea de ați”. Mă tem, că complotul nostru e descoperit.

Brutus: Uită-te cum se apropie de Caesar. Băgați de samă la el.

Cassius: Stăi gata Casca, pentru-că mă tem de prevenire. Brutus, ce-i de făcut? Dacă se vestese, Caesar s'eu Cassius nici odată nu se mai întornă acasă, pentru-că atunci mai bine mă junghiu

Brutus: Fi constant Cassius. Popilius Lena nu vorbește despre propusul nostru, pentru-că vede, el suride și Caesar nu se schimbă.

Cassius: Trebonius își cunoște timpul, pentru-că uită-te Brutus, el trage pe Marcus Antonius din cale. (Iese Antoniu cu Treboniu. Caesar și senatorii se aședă.)

Decius: Unde-i Metellus Cimber? Lăsați-l să mērgă și să-și prezenteze îndată rugarea sa lui Caesar.

(Va urma.)

Societatea de lectură „Ioan Popasu” a junei studiose lela Institutul teologic-pedagogic gr.-or. român din Caransebeș în ședința generală ținută în 7 Oct. st. v. a. c. s'a constituit în modul următor: Președinte: Dl prof. Iosif Bălan. Vicepreședinte: Ioan Roșca, cleric an III. Secretar: Cornel Panciovan, cleric an III. Notar: Ioan Popovici, cleric an III. Vice-notar: Marian Groza, ped. an IV. Bibliotecar: Aurel Maghețiu, cleric an II. Vicebibliotecar: Nicolae Boloi, ped. an III. Cassar: Felician Nemoian, cleric an II. Controlor: Ilie Ambruș, ped. an IV. Redactor al foii „Progresul”: vicepreședintele Ioan Roșca. În comitet: Președintele Ioan Roșca, cleric an III. Membri: Cornel Panciovan și Traian Popovici, clerici an III. Vasile Blașiu și Aurel Iosof, clerici an II. Ioan Miter și Teodor Sandru, clerici an I. Patriciu Rémneanțu ped. an IV. Alex. Onae, ped. an III., Iosif Jian, ped. an II, Simeon Popovici, ped. an I.

Himen. Dl Gheorghe Costin, cleric abs. și candidat de preot pentru parochia Sânt-Mihaiu, tractul Turdei, și-a încredințat de soție pe d-șora Cornelia Iliescu, amabila fiică a parochului Ioan Iliescu din Banabici. Noroc să le dea D-șeu!

Tren nou, Ați la orele 8.44 dimineața s'a deschis noua linie ferată, Sibiu—Vințul-de-jos—Arad—Budapesta.

Trenul prim a plecat la orele 8.44 al doilea va pleca la 1 ora 50 m. d. a. al treilea la 5 ore 5 minute d. a.

Defraudare la postă. La unul dintre oficiile de inmanuare a direcției poștei principale din Pesta s'a descoperit dizele aceste o defraudare. Făptuitorul, un oficial de poștă cu numele *Herczog Miksa*, pe când au constat lipsa a 5268 fl. 91 cr. din cassa poștei a dispărut. Acum e căutat în țera întregă.

Biserica gr. cat. magiară mijloc de magiarizare. Fôia unghurică „Bud Hirlap” necăjită foc pentru-că infalibilitatea sa papa dela Roma a interzis prin un nou ordin folosirea în biserica gr. cat. magiară a limbei unghurești nu numai pentru liturgie, dar în genere pentru ori-ce slujbă d-șească, și a ordonat arderea tuturor cărților bisericesci unghurești folosite pân' acum în acea biserică, — își exprimă convingerea firmă, că unghurii nu vor împlini porunca papei, căci eliminarea limbei magiare din biserică, ar fi un desastru nu numai pentru biserică, ci și pentru națiunea unghurică însăși, ar fi împedecarea lășirii și întăririi elementului magiar. Abia se pôte închipui, ce folose mari ar rezulta pentru nația magiară din întemeierea unei biserici catolice magiare. Ce factor puternic și neînvingibil al lășirii și limbei unghurești și a magiarizării ar fi acea biserică! Mai mare, mai puternic, decât toți ceilalți factori împreună. Deja și acum, când limba magiară e numai limbă tolerată în biserici, ea duce în mai mari unde limba unghurică între naționalități, decât „kisdedovurle” și școlă. După-ce arată, ce teren mare a cuprins limba unghurică prin mijlocirea bisericești gr. cat. unghurești în diecesa Munkácsului, spune, că decă pân' acum nu s'a putut, apoi nici de aci încolo nu se va puté elimina graiul unghuresc din biserică. — La alt loc dize fôia pomenită: E o însușire aprôpe dogmatică a bisericești orientale, că pretutindeni în graiul poporului își severșese serviciile, astfel și biserica gr. cat. magiaro-română, a cărei limbă română e canonisată, și și celelalte biserici orientale. Ceea-ce deci e permis valachilor e permis și unghurilor; decă e cōptă limba valachă pentru a puté fi limbă liturgică, e cōptă și cea unghurică, nu numai în înțelesul analogiei, ci pentru-că limba unghurescă în adăvăr e mai dezvoltată, mai stabilită, decât cea valachă.

Ce va fi rezultatul ordinului papei? întrebă „B. H.” Și răspunde, că va trebui, ca o deputație din Hajdu Dorogh să cēră spriginul regelui. Acesta, dize tot „B. H.”, sigur nu va pși față cu papa. Atunci infalibilitatea sa s'eu nu va stărui pe lângă necondiționata împlinire a ordinului s'eu, ci va răbda praesa de secolii, s'eu va cere executarea lui, impunând maghiarilor cu forța graiul rusesc, — espunând în chipul acesta la o mare încercare biserica gr.-catolică.

* *

Dreyfus - Esterházy. Afacerea de senzație Dreyfus, pare a lua o întorsătură în detrimentul lui Esterházy. În contra contelui s'a pornit cercetare, cu efectuirea căreia s'a însărcinat generalul *Pellieux*. Acusatorii lui Esterházy spun, că au dat de urma unor lucruri, cari îl vor prezenta pe contele într'o lumină cu totul nouă. Ei susțin că, Esterházy nu-și cunoște hotărât locul născerei și că viața lui numai de 30 ani încôce e cunoscută. W. Esterházy nici nu e contele — dize acuzatorii lui, — nu e înrudit cu generalii cu același nume, ba nici nu e francez; că e francez naturalisat, nu mai începe îndoielă. În aceste chestii nelămurite decă acum generalul *Pellieux* se facă lumină.

Maiorul *Forciniti*, inspectorul pușcării amovat cu câteva zile înainte, descrie în „*Figaro*” pe larg aruncarea în temniță a lui Dreyfus și petrecerea lui acolo. El spune, că totă afacerea s'a făcut cu plan premeditat, comitându-se iregularități eclatante. I-se pare, că Dreyfus suferă, numai fiind că e ovreu. Convingerea lui firmă, că Dreyfus e martir. Douăzeci și cinci de ani am stat ca inspector peste temniță — dize maiorul F. — multe experiențe mi-am câștigat cu ômeni osândiți, și citez să declar sus și tare, că în afacerea lui Dreyfus s'a comis o rățăcire teribilă. Causa, că Dreyfus nu s'a sinucis, e a se căuta în împrejurarea, că i-au făcut absolut imposibilă sinuciderea. Terminând spune, că procesul lui Dreyfus e proces antisemit.

„*Figaro*” reasumază împrejurările agravătoare aduse în contra lui Esterházy, în următoarele 7 puncte:

1. Asămănarea izbitore a scrisorii lui Esterházy cu scrisoarea din bordereau (documentul ce a servit de substrat la acuză).

2. Imprejurarea, că dela publicarea facsimilei de pe bordereau, contele Esterházy s'a nisuit să-și schimbe scrisoarea.

3. Imprejurarea, că Esterházy a luat parte la manevre (al căror secret se tradase), căpitanul Dreyfus însă nu

4. Observarea aflătoare în bordereau, care denotă, că scriitorul actului e oficer la trupă, ér Dreyfus a servit la statul major.

5. Opinia oficerilor din Rouen despre Esterházy.

6. Viața lui Esterházy, patima lui de jocuri datorită lui, față cu referințele lui Dreyfus regulate, și starea avută a acestuia.

7. Argumentele, pe cari le va aduce contra lui colonelul Picquart, fiind el căpetenia biroului de informație al ministeriului de războiu.

Ziarul „*Rappel*” scrie, că înainte de enunțarea sentenței în afacerea Dreyfus, însuși împăratul *Wilhelm II.* al Germaniei a trimis o scrisore autografă lui *Casimir Perier*, pe atunci president al republicii, declarând pe cuvântul s'eu de onore, că Dreyfus n'a tradat nimic Germaniei. *Casimir Perier*, însă n'a putut avea nici o influință la pertractarea procesului, sentința a fost silită să o semneze, ceace — spun — i-a influințat demisia urmată în scurtă vreme după terminarea procesului.

* *

Internate de magiarizare la Seghedin. În Seghedin s'a edificat de curând un institut de magiarizare, sporind astfel numărul internatelor de acest soi în pomenitul oraș la numărul de patru. Direcțiunea căilor ferate a ridicat acest din urmă internat de unghurizare, care e menit pentru crescerea în spirit „patriotic” a copiilor amplotaiților dela tren, umblători în școlile medii. Internatul s'a edificat pentru 250 elevi.

* *

Fômete în Rusia. Din părțile nordice ale Rusiei sosesc știri teribile despre fômete ce a erupt între ômeni. Intre calmuchii din provincia archangesk a erupt o fômete, care duce în moment mii și mii vieți omenești. Cei luptivi de această plagă sunt cuprinși de bôle trupesci și sufletesci de nu te poți uita la ei fără adăncă compătimire. Sunt numai nisece ôse acoperite cu piele, cu capurile cât ciuberele. Nu pot face nici doi pași pe piciorile lor. Ba atâta au slăbit, încât nici mâncă nu mai pot mănăci mai virtose, decă puțin ceaiu absorbându-l prin fire de paie. Guvernul a trimis medici pentru ajutorarea celor nenorociți; aceia însă de grôza celor ce au vădut, abia au putut cerceta câteva barace pline de astfel de nenorociți și în

raportul lor au scris guvernului, ca acolo nu de ajutoriu medical e lipsă, ci de pâne.

* *

Advocat nou. P. T. Am onore a Vă aduce la cunoștință că mi-am deschis *cancelaria advocațială* în Făgăraș casele proprii. Cu deosebită stimă. Dr. *Nicolau Șerban* de Voila, dep. diet., avocat.

PARTEA SCIENTIFICA ȘI LITERARA

I. Löser.

Istoria Agriculturii.

Traducțiune autorizată

de

Un prietin al plugarilor.

(Urmare.)

Pământurile împărțite prin losuri nu se priveau ca proprietate privată a posesorului, ci se schimbau în tot anul. Caesar (De bello Gallico IV 1) spune despre Suedii: „Agrul nu e o proprietate privată, ci este o posesiune deosebită, și nu este ereditat nimănui a locu în acele locuri multe de un an”. Despre Germania ce deosebire ne spune același (De bello Gallico VI 22). „Nime nu are o parte anumită de hotar și o posesiune proprie, ci conducătorii și bătrânii arată nenumărilor (rudeniilor) în tot anul locul și partea agrului și îl silesc după un an a pleca la altul. Acestă schimbare a pământurilor în mod următor: Locuințele țărănesci, bordeele și șopronele la schimbările anuale nu se dărimau la nici o întâmplare, cum se făcea la popore, cari emigrau pentru totdeauna, ci numai ce era miscător își lua economul emigrator cu sine, ca să și-le pună în altă curte pe care o găsia gôla. De aci provin unele forme de locuințele lor. Schimbarea se întâmpla de comun în 20 Octobrie, care ți și ați e terminul de schimbare al servitorilor și servitorilor în țera Jeverilor.

Schimbarea locuințelor și a pământurilor, se dize că ar fi ținut pe Suedii și cu deosebire pe Germani harnici (apți) pentru războie, căci după părerea lor de atunci, locuințele stabile îi înmuiau și slăbeau. Din cauza acestă Ariovist la Suedii a interzis importarea vinului și folosirea hârșelelor (șabracă, un țol de cai) la călărit.

La o agricultură de Dômnă-ajută în timpul acesta nu se putea gândi, numai după ce au încetat schimbările acestea, și după-ce și-au făcut locuințe stabile a început a se desvolta și agricultura.

Gunuirea pământurilor la Germani în anticitate încă nu era cunoscută. Numai Nubii au știut arta de a-și îmbunătăți pământul, care afară de aceea era destul de bun, cu margă și cu var.

Agronomia o purta sclavul liber, nu singur, ci își împărțea pământul între țărani lui, căci lui i se părea căștigul prin sudore și muncă de neomenos și nenobil.

Pădurile erau proprietate comună. Fiecare German avea voie a se folosi de pădure după plac.

4. Unica avere națională a Germanilor consta în turmele de vite. În crescerea vitelor cea mai mare grijă o puneau pe râmători, căci pădurile de stejar oferiau nutre-mântul (ghinda) de lipsă și se îngrășau bine. De aci provine de carnea de pore era de mult mâncarea de predilecțiune la Germani. Șunce și cărnați se esportau până în Grecia și Asia-mică.

Pe cai — numele original Ors, de unde în secolul al XIV-lea se numea Ross — puneau o grijă deosebită, nu numai pentru că se foloseau de ei în reșele, ci pentru-că le foloseau carnea și laptele la mâncare. După datele istoriografilor romani, caii la Germani nu se distingeau nici prin frumșete și nici prin iuțime, așa încât Caesar între simbrășii germani a împărțit caii romani, el însă recunoște, că caii germani prin exerciții dîlnice pot răbda cele mai mari strapaze. Nero a înhamat la carul lui iupe bastarde pe cari le-a aflat în Trier.

(Va urma.)

Mătasă-foulard dela 60 cr. până la fl. 3 35 de metru — japoneză, chineză etc. în cele mai noue mostre și colori, precum și mătasă-Henneberg neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru, lucie, vărgată, moștrată, damast etc. (circa 240 calități diferite, 2000 colori și desigur etc.). Mărfurile comandate precum și mostrele le expedieză cu întorcerea poștei în casă, franco și scutite de vamă, fabricile de mătasă din Zürich ale lui G. HENNEBERG, (furnizor de curte c. și r.). Scrisorile adresate în Elveția sunt a se prevedea cu marcă de 10 cr., cărțile postale cu 5 cr. Comandele scrise în limba română se execută punctual. [45] 11

Nr. 2040/97.

[224] 1—1.

Anunț.

Casa, proprietatea com. Seliște, situată în Sibiu, strada Rosmarin sub Nr. 10 se va vinde pe calea licitațiunii publice în 3 Decembrie a. c. la 10 ore a. m. din mână liberă la fața locului.

Seliște, în 21 Novembre 1897.

Primăria comunală:

N. Sîrbu,
primar.N. Hențiu,
notar.

Nr. 22307/897.

[222] 1—1

Publicațiune.

Pentru asigurarea reparaturii podului Nr. 1 aflător pe drumul municipal Cornățal—Săcădate—Bradu preste Hărtăbagiu se va ținea în 3 Decembrie 1897 la 10 ore a. m. în sala de consultare din palatul comitatens o pertractare cu oferte închise.

Doritorii de a întreprinde această lucrare sunt provocați, să-și subțernă ofertele referitoare la întreprinderea efectuării acestei lucrări până la orele 9 a. m. a zilei fiesate, la vice-comitele comitatului. Oferte întrate mai târziu nu se vor considera.

Ofertele trebuie să fie închise, sigilate și prevăzute cu vadiul de 5% computate după suma preliminară cu 1631 fl. 23 cr. v. a.

Operatul tehnic și condițiunile referitoare la lucrarea din chestiune se pot vedea la oficiul de construire reg. ung. din Sibiu în orele de oficiu.

Sibiu, în 20 Novembre 1897.

vice-comitele.

Tobias.

proto notar.

Nr. 427/897

[221] 1—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de paroch din comuna Blășeni-Sat se escrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 341 fl. 10 cr.

Petenții au a-și așterne cererile instruite conform normelor în vigoare la subsemnatul oficiul protopresbiteral în termenul deschis.

Brad, la 19 Ocrobre 1897.

Oficiul protopresbiteral gr.-oriental al Zarandului.

Vasiliu Damian,
protopresbiter.

Nr. 501/1897.

[223] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a III-a din comuna Tătăresci, protopresbiteratul Iliei, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Cu acest post sunt împreunate venitele îndatinate și regulate prin comitetul parochial la 22 Ianuarie 1892, ér în urma părintescului ordin consistorial dtto 20 Aprilie 1893. Nr. 2485 B. aprobate și de cătră sinodul parochial la 13 iunie 1893, care venite computate în bani dau suma de 400 fl. anual.

Informațiuni mai deaprobe se pot lua dela comitetul parochial respectiv și dela acest oficiu protopresbiteral.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile lor concursuale instruite conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Iliia, la 22 Ocrobre 1897.

Avram P. Păcurariu,
protopresbiter.

În tipografia archidieceșană a apărut:

CATECHISM

pentru învățământul religiunii drept-credincioșe răsăritene

de

Moise Toma,

prelucrat de

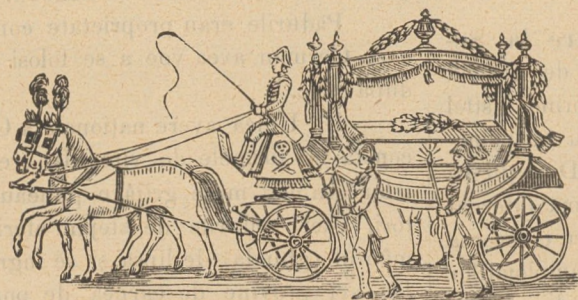
Simeon Popescu,

ediția VIII.; prețul legat 20 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidieceșane,
Sibiu.

Nou car elegant de cununii

Întreprinderea
de
pompe funebre
și
transport
de cadavre
ce există de un șir lung
de ani pe piața acăsta

Coloman Paly & Fiu,

Piața mică Nr. 4.—Pempflingergasse Nr. 10

se recomandă pentru înmormântări și transporturi de cadavre pe lângă asigurarea unui serviciu deplin solid cu prețuri moderate. [225] 1—5

Sicrie nouă de metal,

adjustate pompos, pentru cripte și pământ, forte durabile și ieftine.

Care de morți și pentru împrejurime.

In deposit se află toate obiectele necesare pentru înmormântări.

Aranjarea dela cele mai simple până la cele mai mari catafalouri.

Ne-au sosit acuma:

Tabele de părete pentru cetit, românesci	fl. 2.40
„ „ „ „ „ ungueresci	„ 2.40
„ „ „ „ „ românesci	„
de I. Tuducescu	„ 3.60
„ „ istoria naturală (16 bucați colorate: regnul animal, vegetat și mineral)	„ 7.20
Tabele de măsuri metrice cu espicare	„ —80

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiu.

A eșit de sub tipar și se pôte procura din

Librăria Tipografiei archidieceșane

CALENDARIU

pe anul comun dela Chrstos

1898.

Anul al patrușeci și șeptelea.

Pe lângă partea calendaristică cuprinde: șematismul amplificat al archidieceșei ortodoxe transilvane, precum și un mic șematism privitor la diecesele aparținătoare metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania; o indicare lunară a agendelor protopresbiterale și parochiale; o indigitare pentru trebuințele clericilor absoluți și a învățătorilor confesionali; însemnarea târgurilor după alfabet, luni și zile; anunțuri, și în fine catalogul cărților din librărie.

Partea literară conține: „Pascile“ și „Érnă pe uliță“, poesi de G. Coșbuc, Alexandru Roman, material pentru biografia și activitatea lui de Ilie din Urșeni, și „Bunica Marie“ de Ilarie Chendi.

Prețul unui exemplar broșat 30 cr., 10 senu mai multe exemplare și în genere vândătorilor broșat 25 cr.

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiu.

Librăria Tipografiei archidieceșane

recomandă publicului român iubitor de cele religioșe următoarele cărți bisericesci:

Acaftist bogat, legat fl. 1.25 fin legat . . . . . fl. 1.60	Molitvelnicul bogat, nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. fl. 5.50
* Acaftist bogat, simplu legat 60 cr. frumos legat 70 cr. in piele legat fl. 1.60 . . . . . 2.20	Octoichul cel mare, nelegat fl. 17, legat . . . . . 20.—
* Apostol, legat. 5.75	Octoichul mic, nel. 60 cr., legat 80 cr., fin legat 1.20
Biblia ilustrată, Testam. vechiu și nou, nelegată fl. 10 legată . . . . . 15.—	* Octoichul mic, legat. . . . . —.75
* Carte de rugăciuni, pentru tinerime, legată. . . . . —.15	Orologion, (ciaslov), nelegat 60 cr., legat 70 cr., fin legat „ 1.20
Chiriacodromion, nelegat fl. 10, legat . . . . . 12.—	Patima și mórtea D-lui Iisus Christos în versuri și icône, legată . . . . . 1.—
Evangelia, nelegată fl. 8, legată fl. 12, fin legată fl. 18, în catifea roșie . . . . . 56.—	Penticostariul, nelegat fl. 8, legat. . . . . 10.—
Hirotonier, pentru sfințirea de preoți, nelegat . . . . . 2.—	Psaltirea prorocului David, legată 60 cr., fin legată „ 1.—
Icôna Evangelistilor, pe hârtie . . . . . —.50	Rânducla la sfințirea bisericilor, neleg. fl. 2, leg. „ 2.50
Icôna celor 3 Ierarchi, pe hârtie . . . . . —.30	Testamentul nou, nelegat „ 1.—
	Téleul Evangelistilor, nel. „ 1.—
	Triodul cu Strajnicul, nelegat fl. 20, legat . . . . . 25.—

Asemenea procură Librăria archidieceșană la comandă ori-ce cărți bisericesci apărute în- și afară de patrie, pe lângă cele mai modeste provisiuni.

Notă: Cărțile însemnate cu * sunt tipărite cu litere latine.